

Τα ολισθηρά μονοπάτια του κομματισμού

Γράφει ο
Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Hακρότητα και η υπερβολή συνιστούν δυστυχώς τον κεντρικό πυρήνας της βιοτροπίας μας ως λαού. Η συμπεριφορά των πολιτικών μας ταγών, είναι ενδεικτική αυτής της παθογενής κουλτούρας και νοοτροπίας, που μόνον δεινά έχει επισωρεύσει στον τόπο. Μια καταφυγή στην σχετικά πρόσφατη μνήμη, όταν ο ανερμάτιστος πολιτικά Γεώργιος Α. Παπανδρέου "τα έδινε όλα" για να κερδίσει τις εκλογές και υπονόμευε βροντοφωνάζοντας από το λιμάνι του Πειραιώς την αποκρατικοποίησή του, έχει να μας πει πολλά. Στο ίδιο μήκος κύματος και η πολλαπλώς επαναλαμβανόμενη μέχρι πολιτικής ανοησίας τότε, αξωστή του για προσφυγή σε εκλογές κάθε ώρα και στιγμή !!! Δυστυχώς όπως έμπρακτα διεφάνη, η στέρια αυτή κομματική νοοτροπία, στερούμενη κάθε ίχνους πολιτικής σοβαρότητας, έβλαψε πολλαπλώς τον τόπο, για να πληρώνει σήμερα ο δύσμοιρος ελληνικός λαός τα "σπασμένα". Στην πλάτη άλλωστε και στο δράμα του ελληνικού λαού, έχτισαν αρκετοί πολιτικοί μας ηγέτες αδίστακτα τις καριέρες τους. Και να που τώρα τον ίδιο ολισθηρό δρόμο του στείρου κομματισμού, του αποστεωμένου από κάθε ίχνος ρεαλισμού της πολιτικής μας πραγματικότητας, υιοθετεί και η αντιπολίτευση, πρωτοστατούντος του Αλέξη Τσίπρα. Δεν διστάζει ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, να εξαπούσει τα επικίνδυνα δηλητηριώδη αέρια του στο πολιτικό μας σύστημα, μιλώντας για αποστασίες, Τσιριμώκους και άλλα ηχηρά παρόμοια, που υποθάλπουν και ευνοούν ένα οδυνηρό για τον τόπο, κλίμα πολιτικής αποσταθεροποίησης. Δημιουργείται έτσι σε ευρύτατα στρώματα του λαού μας, που πολύ ευχάριστα - μέσα στα αληθινά ζοφερά προβλήματα που βιώνουν- ακούνε τέτοιες πολιτικές κορώνες, μια ψυχολογία εκτροπής. Ωστόσο κάνοντας μια έντιμη αποτίμηση της πολιτικοοικονομικής κατάστασης στην Ελλάδα σήμερα, δεν μπορεί κανείς να επικαλείται τα φαντάσματα της πολιτικής μας ανωμαλίας του 1965. Όπου οι έκθεσμες παρεμβάσεις του στέμματος, οι πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών και η CIA, καθώς και οι οικονομικοί παράγοντες της χώρας, επικαθόριζαν την πολιτικής της εκπόρευση. Πέρα από τις εστίες διαφθοράς που υπάρχουν - και είναι πολλές !!! - σήμερα στην πατρίδα μας, πέρα από τις εκδηλούμενες κατά καιρούς ωμά αιμομικτικές σχέσεις χρήματος και πολιτικής, η Ελλάδα του σήμερα δεν έχει καμιά σχέση, με την περίοδο πολιτικής ανωμαλίας του '65. Όμως όπως η κριτική παρομία διδάσκει "πέσε, πέσε το κοπέλι, κάνει την κυρά και θέλει" !!! Δηλαδή οι επαναλαμβανόμενες στείρες κορώνες του κομματισμού και του λαϊκισμού, μπορούν να δημιουργήσουν γρήγορα ψυχολογία ανωμαλίας και εκτροπής και να οδηγήσουν την χώρα στον κατήφορο. Άλλα αντέχουμε σήμερα κάτι τέτοιο;

Απέναντι σ' αυτές τις επικίνδυνες και παθογενείς συμπεριφορές του λαϊκισμού, αν κάτι θα είχε να πει ο σοβαρός και σκεπτόμενος έλληνας πολίτης σους πολιτικούς μας ταγούς, είναι να αποφεύγουν επιπλέων την καταφυγή στον λαϊκισμό-κομματισμό, γιατί είναι ιστορικά αποδεδειγμένο, ότι είχε ολέθρια αποτελέσματα για την χώρα. Βεβαίως ομαδόν η απάντηση από το σύνολο πολιτικού μας σύστημα, θα είναι ότι χωρίς της επιστράτευση της υπερβολής, του μελοδράματος και της λαϊκιστικής μεθοδολογίας, βγαίνει κανείς εκτός του πολιτικού παιχνιδιού, με πλείστα τα παραδείγματα των σοβαρών και υπεύθυνων πολιτικών μας - να θυμηθούμε τους Άλεκο Παπαδόπουλο, Μαριέττα Γιαννάκου, Στέλιο Παπαθεμελή κ.α. - που εξωστρακίστηκαν από την πολιτική μας σκηνή, διότι δεν "σεβάστηκαν" τους "κανόνες" και την πεπατημένη. Ωστόσο δεν είναι και λίγα τα παραδείγματα σοβαρών και άξιων πολιτικών μας στελεχών, που επιβραβεύτηκαν από την κοινωνία για το σθένος τους στις αναγκαίες μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις και στην αδήριτα αναγκαία εξυγίανση της πολιτι-

“

Η πατρίδα μας σήμερα βιώνει ιστορικών διαστάσεων υπαρξιακά διλήμματα, απέναντι στα οποία, η μόνη διέξιδος σωτηρίας είναι η συνεννόηση και η ειλικρινής συνεργασία του συνόλου πολιτικού μας κόσμου.

κής μας ζωής. Ενώ όλοι μας συμφωνούμε, ότι η χώρα θα είχε πάρει άλλο δρόμο σήμερα και δεν θα ήταν στα επαχθή δεσμά του μνημονίου, αν ο Γεώργιος Παπανδρέου, δεν υπονόμευε τόσο άκριτα πολιτικά τον Κώστα Καραμανλή το 2009 - που έκρουε τον κώδωνα για λήψη δύσκολων δημοσιονομικών μέτρων - και τον στήριζε στην μαρτυρική προσπάθεια ανασυγκρότησης της οικονομίας και εξυγίανσης των καρκινοβατούντων δημοσιονομικών μας μεγεθών. Δυστυχώς ο απύθμενος λαϊκισμός και η αρρωστημένη κομματική νοοτροπία τότε του Γιώργου Παπανδρέου, βύθισαν την χώρα στα τάρταρα του Άδη και πολύ χειρότερα ακόμα, μπόλιασαν ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού, με το μικρότιο της δήθεν "αντισυστηματικής" νοοτροπίας. Γιατί αλήθεια, πιο συστηματικός από αυτόν που με τον λαϊκισμό του, διευρύνει το δημόσιο χρέος και αναπαράγει έτσι την κοινωνική αδικία δεν υπάρχει !!!

Η πατρίδα μας σήμερα βιώνει ιστορικών διαστάσεων υπαρξιακά διλήμματα, απέναντι στα οποία, η μόνη διέξιδος σωτηρίας είναι η συνεννόηση και η ειλικρινής συ-

νεργασία του συνόλου πολιτικού μας κόσμου. Η συστράτευσή του σε μια σφικτή γροθιά, προκειμένου να απαντήσει η χώρα στις μεγάλες προκλήσεις και στα αβυσσαλέα διλήμματα που αντιμετωπίζει. Όλα αυτά όμως προϋποθέτουν την ενότητα του πολιτικού κόσμου και όχι την άκριτη διαίρεσή του, στο όνομα των ταπεινών μικροκομματικών αφελειών. Τούτες τις ιστορικές στιγμές που βιώνουμε, θα έπρεπε σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος, από κοινού να συσκέπτεται με διαφορώς όλο και πιο επεξεργασμένα πολιτικά και οικονομικά επιχειρήματα, για το πώς θα διαπραγματευόμει με την τρόικα το δημόσιο χρέος, για το πως θα τοποθετηθούμε στις στρατηγικού χαρακτήρα προτάσεις της Κίνας, για οικονομική συνεργασία, αλλά και για το πώς θα οργανώσουμε την εξωτερική μας πολιτική - με τις απαραίτητες γεωστρατηγικές συνεργασίες - για να αντιμετωπίσουμε τις τουρκικές προκλήσεις στη Θράκη, στο Αιγαίο και όπου άλλου διακυβεύνται τα μείζονα εθνικά μας συμφέροντα. Και όχι βεβαίως να ομιλούμε για Τσιριμώκους, ανωμαλίες και τα συναφή!!! Άλλα θα πρέπει και εμείς οι πολίτες να προτάξουμε δυναμικά σθένος απέναντι στην επικίνδυνη λαϊκιστική νοοτροπία των πολιτικών. Να θέσουμε μόνοι μας ένα όριο με την άδηλη κοινωνική μας ασπίδα, στις ακρότητες και τον άγονο κομματισμό, την ώρα που η χώρα είναι στα όρια της υπαρξιακής της επιβίωσης. Με τα υψηλέντα χέρια και τις παλαιοκομματικές νοοτροπίες δεν προάγουμε τον τόπο, αλλά τον βυθίζουμε στο τέλμα, ενώ συνάμα οδηγούμε ως θλιβερό παρεπόμενο, μεγάλα τμήματα του πληθυσμού μας - ευάλωτα στις παθογενείς αυτές νοοτροπίες - στις δυνάμεις που απεργάζονται την έκπτωση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Τέλος να σημειωθούμε ακόμα σ' αυτόν τον επικίνδυνο κυκεώνα του λαϊκισμού και τις αντίστοιχες υπερβολές, αρκετών μεγάλων μας μέσων ηλεκτρονικής ιδιώτης, αλλά και έντυπης επικοινωνίας, που συχνά πυκνά και αυτά, στο ίδιο σφαλερό μονοπάτι του λαϊκισμού, προκειμένου να "πουλήσουν" ειδήσεις στο πεδίο της ενημέρωσης, υποδέχονται την τρέχουσα πολιτική μας πραγματικότητα, λες και επήλθε η συντέλεια του κόσμου. Είναι εθνική ανάγκη να αλλάξουμε ρότα και να απεγκλωβιστούμε από τα δεσμά του λαϊκισμού και τα κομματισμού. Το υπαγορεύει το συμφέρον του έθνους ...

*Ο συγγραφέας **Πάνος Ν. Αβραμόπουλος**, είναι M.Sc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π. www.panosavramopoulos.blogspot.gr